

عنوان مقاله:

نقدی بر گزارش ترکیبات در حاشیه مرزبان نامه دکتر خلیل خطیب رهبر

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

عصمت‌الیام خو - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

زبان را شاید بتوان شفقت انگیزترین توانایی بشر، و ارزشمندترین موهبت خداوندی به بشر دانست. اگر زبان نبود، ارتباطنیود، اجتماع نبود، و مهمتر از همه ادبیات، این ارزشمندترین هنر نوع بشر، هم نبود. اما هر زبان را مجموعه دستوراتیست وزبان فارسی هم دستور خاص خود را دارد. دستور زبان فارسی منبعث از متون نظم و نثر پارسی از گذشته های دور تا امروزاست. از جمله متون زبان پارسی مرزبان نامه سعدالدین وراوینی است. متنی که در قرن هفتم به نثر مصنوع تحریر، و به انواع آرایشهای ادبی و نکته های گوناگون دستوری مزین شده است. کتاب مرزبان نامه را دکتر خلیل خطیب رهبر گزارشکرده تا دانشجویان و مردمیان زبان فارسی را به کار آید؛ اما در توضیح و گزارش برخی نکته های دستوری دچار سهو و اشتباه شده است. اگرچه استاد دانشمند نامبرده زحماتی گرانارج و شایسته ستایش در این زمینه متحمل شده، لکن اندیشه‌آدمی از سهو و خطأ مبرا نیست. مقاله حاضر بر آن است تا این لغزشها را نشان دهد و گزارشی دوباره و درست برای آنکات ارائه کند، شاید برای دانشجویان زبان پارسی و خوانندگان متن مرزبان نامه مفید فایده باشد.

کلمات کلیدی:

مرزبان نامه، خطیب رهبر، دستور، انواع اضافه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560129>

